

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

BL!N-INTERVJU SA ORGANIZATORKOM PREMIJERE FILMA ANGELINE JOLIE U PRIJEDORU: Ne A

10/02/2012 22:23 by Administrator

U srijedu je Prijedorčanka pod nickom Radost Stroynik putem svog Facebook profila i bh. medija javnosti uputila neobičnu pozivnicu za premijeru filma Angeline Jolie u Republici Srpskoj.

Naime, istu organizuje u jednom stanu u Prijedoru, češće se, kako u svom pozivu zainteresovanim građana kaže, tim putem suprotstaviti rastućoj cenzuri, koja sve umjetničke projekte, koji nisu u skladu sa onim što vladajući nacionalistički režim propisuje, brutalno medijski satanizuje i onemogućava njihovu slobodnu realizaciju na prostoru RS-a i BiH. Tim povodom smo razgovarali sa osobom koja stoji iza ove premijere.

Razgovarao: Gorčić Krajčnik

BL!N: Šta Vas je potaklo da organizujete premijeru filma "U zemlji krvi i meda u vađjem stanu"?

Jure Šam prošitala negdje u medijima da film neće biti prikazan između ostalog i "zbog nezainteresovanosti publike". Valjda sam ja ta publika i koliko znam niko me nije pitao, osim toga svi moji prijatelji i prijateljice češće vidjeti film. Ne čelim da u ovoj državi po pitanju bilo će neko odlučuje u moje ime. BL!N: Dakle, tvrdite da u RS postoji ona kritična masa koja češće ovaj film pogledati i o njemu suditi bez sufliranja režimskih medija i njima bliskih saradnika?

Tako. Naravno da ako nakon ove sveopštite hajke izađete na ulice i pitate prolaznike da li češće pogledati film da ćete odgovor biti negativan. Pa neće niko da se "blamira" i pokaže da nije dovoljno Srbin. Ali Činjenica da sam u prva dva sata dobila dovoljno poruka zainteresovanosti da popunim mjesta za prva dva dana govori da neko interesovanje postoji, makar ono bilo i rezultat potrebe za revoltom na tretman koji je film dobio u RS.

BL!N: Da li ste pogledali film i kakav je Vađji stav prema onome što on prikazuje?

Nisam, pogledaću ga u subotu. Inače se uvijek zgrozim kad ćujem da su ponovo snimili film o ratu i kako se inače rat, pogotovo kad je u pitanju savremena umjetnost u BiH, budući da je to moj "fah" obilato koristi za lične promocije. Ovdje se uopštite međutim ne radi o tome, radi se o osnovnim stvarima, osnovnim slobodama. BL!N: Budući da ste rekli da se grozite filmova o ratu, tačnije filmova koji eksploraju rat u BiH kao temu, znači li to da se filmska umjetnost ne treba baviti ovom temom ili da se ona na pogrešan način bavi njome?

Moje polje je viđeće savremena vizuelna umjetnost i u tom smislu češće em kako zaista ima umjetnika i umjetnica koji su, po meni, jedna vrsta ratnih profitera/ki. O ratu se treba govoriti, kroz sve oblike umjetnosti i van nje i to sve dok svima nama ne bude jasno da je rat grozota koja nikad nikom viđeće ne treba da se dogodi te da su jednakost i ravnopravnost najveće ljudske vrijednosti. Međutim ako iz godine u godinu snimate filmove o ratu po istom šablonu, dajete viđenje samo "iz svog ugla" i na kraju krajeva svjedočite i sami da u društву, uprkos vađjem umjetničkom radu, sve ostaje isto ili postaje još gore, onda morate da se zapitate. BL!N: Po Vađjem mišljenju zbog čega vlasti i javnost u RS napadaju film koji većina nije ni pogledala? Te da li se tu zaista radi o pogrešnom percepiranju rata u BiH od strane rediteljke filma ili je po srijedi nešto drugo?

Radi se o pogrešnom percepiranju svega. Eto i vi pišete vlasti i javnost. Ne smijemo sebi dozvoliti da javnost automatski podrazumijeva "srpska javnost", moramo dozvoliti mogućnost da u Republici Srpskoj, pogotovo ako tvrdimo da ona NIJE genocidna tvorevina, postoje i druge nacionalnosti, ljudi druge vjere, koji možda imaju drukčije mišljenje i stav i kojima ova RS isto tako pripada. To su banalne stvari ali mi ni te takve još nismo apsolvirali. A moramo. Jer ako ćete srpska većina odlučivati što je podobno a što ne za našu kulturu onda se bojim da smo još

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

na onom nivou na kom smo bili kad je srušena Ferhad-pašina džamija u Banjoj Luci, da navedem samo jedan primjer.

Ne može se konstantno govoriti o tamo nekoj državnosti RS a da ona u suštini nigdje ne postoji nego samo na ređimskoj RTRS ili BN. Druga je stvar pitanje percepcije što filma što same teme i tu leđi veliki problem. Ono što ni srpski ni hrvatski ni bošnjački narod (niti bilo koji drugi) ne smije sebi dopustiti jest da o nečemu sudi na osnovu onog što mu govore mediji. Pa vidite koliki tu paradoks uopšte leđi i koliko je jasno da ljudi ne koriste niti gram svog mozga i ne donose sopstvene odluke nego su poput zombija, a cijela situacija je poput orvelovske 1984. BLIN: Šta je po Vama orvelovsko u cijeloj ovoj priči? Kako zaboga možemo optuživati cijeli svijet da IMA POGREŠNU SLIKU O SRBIMA A ZAHVALJUJUĆI POGREŠNOM MEDIJSKOM PREDSTAVLJANJU a onda u isto vrijeme sebi dopuštamo da o nečemu donosimo odluke na osnovu onog što su nam rekli mediji??? Meni je dosadilo da mi kao zreloj, OBRAZOVANOJ osobi stalno neko govorio o čemu se tu radi: te ne valja film nečete ga gledati, te ukinuće nam Srpsku aj sad da palamudimo danima kako da se odbranimo te ovo te ono. Otkud potreba da iz dana u dan ponavljamo da "nam ne mogu ukinuti Republiku Srpsku"? Mi smo našalost dođili do najgoreg stepena Anksioterapije, u narednih nekoliko godina ili žeemo ići naprijed i rješiti neke stvari ili žeemo velikim koracima ka sudbini Sjeverne Koreje gdje že iz dana u dan vlast nad nama održavati tako što že nas bez prestanka plaže unutrašnjim i spoljnim neprijateljima, gubitkom identiteta, nestankom s ove planete i slično.

Naši su mediji u stanju da bez prestanka pričaju o gubitku identiteta i da istovremeno objave tekst o tome kako je pola Šaka u RS nepismeno. Mi imamo, Božje sakloni, Senat RS, Akademiju i razne institucije. Svi oni se isto tako boje da že da nam neko ukine RS i identitet. Ako pak krenete malo da istražujete pa da vidite ko i koliko od tih ustajalih kvaziintelektualaca radi na tome da se zaista očeva kultura i identitet srpskog naroda zaprepastiže se. Oni ne pišu šlanke, pogotovo ne na Vikipediji. Oni ne predlažu spomenike ni nematerijalna dobra UNESCO-u za zaštitu. (Ojkača i Glavočko su zaštićeni ali ne kao srpsko nematerijalno dobro, i ajvar recimo). Oni ne rade ništa osim što nas sve zajedno traju i plaže iz dana u dan. Cilj je da se dovoljno uplažimo pa da ne vidimo kako zaista intelektualno i kulturno propadamo, kako smo materijalno opljačkani, imamo autoput(eve) bez mostova a građene decenijama, aerodrome koji ili ne postoje ili ne funkcionišu, porodice bez ikakvih materijalnih primanja...

BLIN: Da li je RS slobodan društveno-kulturni prostor?

Nije. I ne samo kad je u pitanju ovaj film. Ustvari uopšte sumnjam u postojanje nekog društveno-kulturnog prostora koji se ne može obojiti nekim ideologijama i gdje su umjetnička i sloboda izravanja na prvom mjestu. Prijedor je jedan od najgorih slučajeva, između ostalog i zbog jako specifične političke situacije koja ovdje vlada. Češtanju zvaničnu "kulturnu scenu" u Prijedoru "države" dva-tri čovjeka, i to naravno sve sami aparatori da te Bog sačuvaju. Oni organizuju eto razne "kulturne događaje" koji ne samo što su isključivo usmjereni ka promociji kulture jedne nacije nego su i izrazito ločeg umjetničkog kvaliteta: Pjesnički susreti na Kozari, izložbe u galeriji savremene umjetnosti 96 u Prijedoru su neki od primjera. Međutim, svi ti oblici "kontrole kulturne scene" odvijaju se na jako perfidan način, gotovo uvijek tobožne legalan. Van Prijedora je malo poznato da je u Starom Gradu u Prijedoru postojala Stara Bašta, kulturni prostor koji je godinama bio okupiran od strane privatnika. Lokalno udruženje za urbanu kulturu Manifest godinama se borilo da taj prostor ponovo dobiju mladi. Kada su napokon uspjeli i kad je cijeli prostor renoviran te u sklopu prostora dobijena oprema za muzičku produkciju momci iz Manifesta su se dali i u produkciju video klipova za prijedorske mlade bendove kojih ima mnogo. I pored kvaliteta koji su pokazali te pored volje, entuzijazma i kreativnosti momci su po isteku projekta dobili nogu, zaposlena je druga osoba (scenarij koji se u Pd ponavlja od biblioteke, muzeja, galerije, kina pa dalje). Tobižna na osnovu legalno raspisanog oglasa.

BLIN: Kako komentarišete činjenicu da se jako mali broj javnih ljetnji, intelektualaca uopšte, u RS opire tiraniji i pritiscima Dodika i njegovih poslužnika?

Zato što su naučili lekciju. I vrapci znaju, srpski, hrvatski i bošnjački, da u BiH "zakon leđi u topuzu" i da su

BLUSRCU.BA - Stranica za sve banjalucane sirom svijeta!

<http://blusrcu.ba>

mnogi dovoljno retardirani i uzombljeni da te ubiju zbog Ä•iste gluposti. S druge strane, da se ne laÅ¾emo, nema intelektualaca bolan. Sve sami palanaÄ•ki probisjeti i varoÄ•ki pjesnici. Za nas je mnogo gori pritisak neznanja, neinformisanosti, nezainteresovanosti i neodgovornosti. Taj se pritisak samo materijalizovao kao Dodik i kao mnogi prije njega. Nadam se da Ä•e ova noÄ•tna mora Ä•ito prije proÄ•ti i da Ä•emo iz nje izaÄ•ti kao pobednici i pobednice. BL!N: Na kraju, kako pruÅ¾iti "otpor ludilu", kako se boriti protiv mraka i blata u koji je ovo druÅ¡tvo veÄ• odavno svuÄ•eno?

Ima nekoliko naÄ•ina, nadasve praktiÄ•nih. Prije svega ne treba vjerovati televiziji ni medijima. Treba Ä•itati. Treba se aktivirati i makar i najmanji prilog dati promociji neke dobre ideje. Nevladinih organizacija koje se na pravi naÄ•in, kako kaÅ¾eÄ•i, odupiru ludilu ima "milion" u BiH, savremena sredstva komunikacije sve su dostupnija a ove organizacije vave za novim snagama, pogotovo onima koji Ä•ive i hoÄ•e neÄ•ito, ili makar samo sebe, promijeniti. UmreÄ•iti se, uvezati, pitati, traÅ¾iti, Ä•itati, susretati se s njima je jedan od puteva. Nema romantiÄ•nih naÄ•ina da se odupremo ludilu, samo realni: ukljuÄ•ite se u rad OÄ•tre nule, HelsinÄ•kog parlamenta graÄ•ana, Okvira, Sarajevskog Otvorenog Centra, OKC-a AbraÅ¾eviÄ‡, ANTIFA-e, i mnogih drugih udruÅ¾enja, kulturnih centara ili bilo Ä•ega. Ako vam baÅ¡ svi idu na Ä•ivce piÅ•ite, blog ili grafite, potpuno svejedno. Samo nemojte sjediti kuÄ•i tuÅ¾ni i sami.Â

Izvor vijesti; BL!N MAGAZIN